31997R1729

5.9.1997 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 243/1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1729/97

z dnia 4 września 1997 r.

w sprawie dostosowania, w następstwie zmiany cen lub opłaty za składowanie w sektorze cukru, niektórych refundacji wywozowych ustalonych z góry

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1599/96 ([2]), w szczególności jego art. 17 ust. 5 i 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru ([3]) stanowi, że jeżeli, w przypadku gdy refundacja jest ustalana okresowo, w czasie między dniem, w którym wniesiono wniosek o pozwolenie na wywóz a dniem wywozu, istnieje zmiana w cenach cukru ustalanych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1785/81, można przewidzieć, aby refundacja była dostosowywana; takie dostosowanie jest dozwolone jedynie w przypadku, kiedy istnieje zmiana cen ustalonych w ecu;

przy ustalaniu refundacji wywozowych, uwzględniana jest opłata za składowanie, która ma być uiszczana przy zbycie cukru, ponieważ kształtuje ona część byłej ceny fabrycznej cukru niezależnie od jego przeznaczenia; dlatego dostosowanie refundacji wywozowych ustalonych w drodze zaproszenia do składania ofert jest zapewniane nie tylko w następstwie zmian cen ustalonych w ecu, ale również w następstwie zmian opłaty za składowanie między dniem wniesienia wniosku o pozwolenie na wywóz a dniem wywozu; w celu zapewnienia równości traktowania i optymalnego zarządzania rynkami cukru, ta ostatnia możliwość dostosowania powinna być rozszerzona na refundacje, które są ustalane okresowo na wywóz białego cukru, cukru surowego, syropu cukrowego i izoglukozy wywożonych w postaci produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, jeżeli są one ustalone przed zmianą przedmiotowej ceny interwencyjnej i/lub zmianą opłaty za składowanie, a formalności celne są zakończone z datą zmiany albo później;

artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94 ([4]) stanowi, że stawka refundacji ustalonych z góry powinna być dostosowywana zgodnie z tymi samymi zasadami, jakie stosuje się w odniesieniu do wcześniejszego wyznaczania refundacji na podstawowe produkty wywożone w stanie naturalnym; dostosowanie to jest dokonywane na podstawie różnicy między ceną interwencyjną danego cukru w dniu wniesienia wniosku o pozwolenie na wywóz a ceną tego samego cukru obowiązującą w dniu wywozu, przy czym te dwie ceny są powiększone o opłatę za składowanie, mającą zastosowanie w tym samym czasie co dane ceny;

przy danym przyroście w handlu niektórymi produktami określonymi w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 oraz cukru białego i surowego cukru krystalicznego, możliwość dostosowania refundacji powinna być rozszerzana na te produkty na tych samych warunkach i, w celu zapewnia równości traktowania, na izoglukozę i syropu inulinowy, wywożone w stanie naturalnym;

do celów skutecznego zarządzania tymi ustaleniami, należy ustanowić przepisy administracyjne i normy techniczne umożliwiające jednolite stosowanie dostosowania refundacji dla danego produktu podstawowego;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 747/89 z dnia 22 marca 1989 r. w sprawie dostosowania, w następstwie zmiany cen w sektorze cukru, niektórych refundacji wywozowych ustalonych z góry ([5]) powinno zostać uchylone, a niniejsze rozporządzenie zastosowane po raz pierwszy w odniesieniu do wywozu cukru w postaci nowego zbioru plonów, dla którego wnioski o pozwolenia są składane od dnia 1 października 1997 r.;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodnie z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

([1]) Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
([2]) Dz.U. L 206 z 16.8.1996, str. 43.
([3]) Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.
([4]) Dz.U. L 136 z 31.5.1994, str. 5.
([5]) Dz.U. L 80 z 20.3.1989, str. 48.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bez względu na przepisy art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2135/95, jeżeli między datą, kiedy wniesiony został wniosek o pozwolenie na wywóz ze z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, a datą, z którą produkt jest wywożony, istnieje zmiana cen interwencyjnych, ustalonych w ecu na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 i/lub zmiana opłaty za składowanie ustalonej w ecu na mocy niniejszego rozporządzenia, przedmiotowe refundacje wywozowe, ustalane okresowo, dostosowywane są zgodnie z warunkami określonymi poniżej.

2. Ustęp 1 stosuje się:

a) do produktów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wywożonych w stanie naturalnym; oraz

b) do produktów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wywożonych w postaci produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 1785/81;

od daty zastosowania nowej ceny interwencyjnej i/lub nowej kwoty opłaty za składowanie.

3. Do celów dostosowania określonego w ust. 1 właściwy organ wydającego pozwolenia Państwa Członkowskiego, w trakcie wydawania pozwolenia na wywóz, oznacza dokument jak następuje:

„Dostosowuje się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1729/97 (Dz.U. L 243 z 5.9.1997) w przypadku towarów wywożonych, od daty, z którą wchodzi w życie nowa przedmiotowa cena interwencyjna i/lub nowa opłata za składowanie".

Dostosowania dokonuje się przy wypłacie przedmiotowej refundacji wywozowej.

Artykuł 2

Dla cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10 wymienionego w załącznikach I i II, dostosowanie określone w art. 1, uzyskuje się przez zwiększenie lub zmniejszenie, w zależności od przypadku, refundacji wywozowej o różnicę, wyrażoną w ecu na 100 kilogramów cukru, między ceną interwencyjną cukru białego w obszarach niedeficytowych plus opłata za składowanie mająca zastosowanie w dniu, w którym wniesiono wniosek o pozwolenie na wywóz, a ceną interwencyjną cukru białego plus opłata za składowanie mająca zastosowanie w dniu wywozu.

Artykuł 3

Dla produktów wyszczególnionych w załącznikach I i II, z wyjątkiem syropu inulinowego, objętego kodami CN:

a) 1701 91 00, ex 1701 99 90, 1702 60 90, 1702 90 60, 1702 90 71, ex 1702 90 99 i 2106 90 59, dostosowanie ustalone zgodnie z art. 2 stosuje się do każdego 1 % sacharozy zawartej w przedmiotowym produkcie; kwota równa jest jednej setnej różnicy ustalonej zgodnie z powołanym artykułem;

b) 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 i 2106 90 30, dostosowanie ustalone zgodnie z art. 2 stosuje się w odniesieniu do 100 kilogramów suchej masy zawartej w przedmiotowym produkcie.

Artykuł 4

1. Dla cukru surowego o standardowej jakości objętego kodami CN 1701 11 90 i 1701 12 90, wyszczególnionego w załącznikach I i II, dostosowanie określone w art. 1 uzyskuje się przez zwiększenie albo zmniejszanie, w zależności od przypadku, refundacji wywozowej o różnicę, wyrażoną w ecu na 100 kilogramów cukru, między ceną interwencyjną cukru surowego plus opłata za składowanie, wyrażana jako cukier surowy, które mają zastosowanie w dniu wniesienia wniosku o pozwolenie na wywóz, a ceną interwencyjną cukru surowego plus opłata za składowanie, wyrażana jako cukier surowy, które mają zastosowanie w dniu wywozu.

2. Jeżeli plon cukru surowego różni się od tego o jakości standardowej określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 431/68 [1], refundacja płatna dostosowana zgodnie z ust. 1 jest następnie dostosowywana zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1423/95 [2].

Artykuł 5

Dla syropu inulinowego określonego w załączniku I, objętego kodem CN ex 1702 60 90, dostosowanie na 100 kilogramów suchej masy równe jest obliczonemu zgodnie z art. 2 pomnożonemu przez 1,9.

Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 747/89 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 1997 r.

[1] Dz.U. L 89 z 10.4.1968, str. 3.
[2] Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 września 1997 r.

W imieniu Komisji
Franz FISHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
	Cukier buraczany i cukier trzcinowy w postaci stałej:
ex 1701 11 90 ex 1701 12 90	– Surowy cukier krystaliczny;
ex 1701 99 10	– Biały cukier krystaliczny;
1701 91 00 ex 1701 99 90	– Cukier zawierający dodatek środka aromatyzującego lub barwiącego lub inne substancje.
	Pozostałe cukry łącznie z chemicznie czystymi laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe nie zawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel; syrop inulinowy:
	– Glukoza i syrop glukozowy zawierający w masie, w stanie suchym, co najmniej 20 %, ale mniej niż 50 % fruktozy:
1702 40 10	– – Izoglukoza:
	– Zawierająca w masie, w stanie suchym, 41 % lub więcej fruktozy;
	– Pozostała fruktoza i syrop fruktozowy, zawierające w masie, w stanie suchym, więcej niż 50 % fruktozy:
1702 60 10	– – Izoglukoza
1702 60 90	– – Pozostałe.
	– Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym:
1702 90 30	– – Izoglukoza;
1702 90 60	– – Sztuczny miód również zmieszany z miodem naturalnym
	– – Karmel:
1702 90 71	– – – Zawierający w masie 50 % sacharozy lub więcej w substancji suchej
	– – Pozostałe:
1702 90 90	– Pozostałe,
	Przetwory spożywcze nigdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	– Pozostałe:
	– – Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:
2106 90 30	– – – Izoglukoza:
	– – – Pozostałe:
2106 90 59	– – – – Pozostałe

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie
1701 99 10	Cukier biały
1701 11 90 1701 12 90	Cukier surowy
1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglukoza
ex 1702 90 99	Syrop buraczany i syrop trzcinowy, zawierający w stanie stałym 85 % lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym obliczonym jako sacharoza).